

KAPITAŁ LUDZKI
 NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

 Projekt współfinansowany przez
 Unię Europejską w ramach
 Europejskiego Funduszu
 Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
 EUROPEJSKI
 FUNDUSZ SPOŁECZNY

Nazwa przedmiotu		Kod ECTS	
Lingwistyka polityczna		8.0.13712	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot			
Zakład Pragmatyki Komunikacji i Dydaktyki Języka Rosyjskiego			
Studia			
wydział	kierunek	poziom	drugiego stopnia
Wydział Filologiczny	Filologia rosyjska	forma	stacjonarne
		moduł	Podstawowa
		specjalnościowy	
		specjalizacja	wszystkie
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących)			
dr hab. Żanna Śładkiewicz, profesor uczelni; dr Marcin Trendowicz; dr Marta Noińska			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
Formy zajęć		4	
Wykład		30 godzin – udział w zajęciach;	
Sposób realizacji zajęć		35 godzin – samodzielna lektura literatury przedmiotu;	
zajęcia w sali dydaktycznej		15 godzin – samodzielne przygotowanie projektu (prezentacji zagadnienia z zakresu lingwistyki politycznej, zawierająca analizę korpusu empirycznego)	
Liczba godzin		20 godzin – przygotowanie do egzaminu oraz egzamin.	
Wykład: 30 godz.		Razem: 100 godzin = 4 ECTS	
Termin realizacji przedmiotu			
2023/2024 letni			
Status przedmiotu		Język wykładowy	
obowiązkowy		rosyjski	
Metody dydaktyczne		Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne	
- Dyskusja		Sposób zaliczenia	
- Metody eksponujące - film.		Egzamin	
Metody podające - objaśnienie lub wyjaśnienie.		Formy zaliczenia	
Metody podające - pogadanka.		- egzamin ustny	
Metody podające - prelekcja.		- wykonanie pracy zaliczeniowej - przeprowadzenie badań i prezentacja ich wyników	
Metody podające - wykład informacyjny		Podstawowe kryteria oceny	
- Wykład konwersatoryjny		Student otrzymuje ocenę końcową na podstawie:	
- Wykład problemowy		<ul style="list-style-type: none"> • aktywnej pracy na zajęciach, samodzielnego przygotowania w formie ustnej i pisemnej projektu wskazanego przez prowadzącego: 50% • oceny z egzaminu ustnego (zakres: treści programowe przedmiotu): 50%. 	
- Wykład z prezentacją multimedialną			
Sposób weryfikacji założonych efektów uczenia się			

zakładany efekt uczenia się	praca projektowa studenta (prezentacja)	dyskusje i zadania realizowane w czasie zajęć	egzamin ustny
	Wiedza		
K_W02	x	x	x
K_W05	x	x	x
K_W09	x	x	x
	Umiejętności		
K_U01	x	x	x
K_U02	x	x	x
K_U11	x	x	x
	Kompetencje społeczne		
K_K01	x	x	x
K_K02	x	x	x

Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi

A. Wymagania formalne

brak

B. Wymagania wstępne

Znajomość języka rosyjskiego w stopniu umożliwiającym realizację efektów uczenia się.

Cele kształcenia

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z historią, kierunkami rozwoju lingwistyki politycznej jako subdyscypliny językoznawstwa, jej ramami teoretycznymi, aparatura pojęciową.

Treści programowe

- Lingwistyka polityczna jako dyscyplina naukowa. Historia i współczesność. Główne kierunki badań współczesnej lingwistyki politycznej. Aparat pojęciowy lingwistyki politycznej.
- Dyskursywne cechy i funkcje komunikacji politycznej. Leksykalno-stylistyczna organizacja tekstów politycznych. Gatunki.
- Teoretyczne ujęcie perswazji, manipulacji i propagandy. Problemy definicyjne. Sztuka manipulacji politycznej.
- Strategie i taktyki w dyskursie politycznym. Techniki akredytacji „swoich” (manipulatorska autoprezentacja) i dyskredytacji przeciwnika, prowokacja polityczna.
- Środki ekspresji językowej w komunikacji politycznej. Figury stylistyczne i tropy. Metafora w komunikacji politycznej. Podstawowe modele metaforyczne w rosyjskim i polskim tekście politycznym.
- Intertekstualność i precedensowość dyskursu politycznego. Polityczny tekst polisemiotyczny.
- Analiza prototypowych gatunków dyskursu politycznego.
- Retoryka nieprototypowych gatunków politycznych. Satyra polityczna. Felieton polityczny. Karykatura polityczna w Rosji i na temat Rosji. Rosyjska parodia polityczna.

Wykaz literatury

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):

A.1. wykorzystywana podczas zajęć

(wybrane zagadnienia).

A.2. studiowana samodzielnie przez studenta (wybrane pozycje)

- Kamińska-Szmaj I., Propaganda, perswazja, manipulacja – próba uporządkowania pojęć, [w:] Manipulacja w języku, red. P. Krzyżanowski, P. Nowak, Lublin 2004.
- Karwat M., Sztuka manipulacji politycznej, Toruń 2001.
- Patocka-Sigłowy U., Komunikowanie polityczne w Rosji. Specyfika dyskursu prezydenckiego, Gdańsk 2019,
- Pawelczyk P., Piontek D., Socjotechnika w komunikowaniu politycznym, Poznań 1999.
- Warchala J., Horyzonty manipulacji: perswazja, manipulacja, interpretacja, [w:] Manipulacja w języku, red. P. Krzyżanowski, P. Nowak, Lublin 2004.

B. Literatura uzupełniająca

- Chudziński E., Felieton. Geneza i ewolucja gatunku, [w:] Dziennikarstwo i świat mediów, Kraków 2000.
- Cialdini R., Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka, Gdańsk 1995.
- Dobek-Ostrowska B., Frasz J., Ociepa B., Teoria i praktyka propagandy, Wrocław 1999.
- Kamińska-Szmaj I., Człowiek zwierzęciem politycznym, [w:] „Acta Universitatis Wratislaviensis: język a kultura” Wrocław 2003, tom 15.
- Karwat M., Sztuka manipulacji politycznej, Toruń 1999.
- Kłosińska K., Językowe cechy politycznego „dyskursu zamkniętego”, w: R. Garpiel, K. Leszczyńska (red.), Sztuka perswazji. Socjologiczne,

psychologiczne i lingwistyczne aspekty komunikowania perswazyjnego, Kraków 2004.

- Noińska M., Новогоднее обращение лидера государства как ритуальный жанр медиадискурса, Gdańsk 2020.
- Ożóg K., Język w służbie polityki. Językowy kształt kampanii wyborczych, Rzeszów 2004.
- Pawełczyk P., Pionek D., Socjotechnika w komunikowaniu publicznym, Poznań 1999.
- Poprawa M., Telewizyjne debaty polityków jako przykład dyskursu publicznego, Kraków 2009.
- Rytualny chaos. Studium dyskursu publicznego, pod red. M. Czyżewskiego, S.Kowalskiego, A. Piotrowskiego, Kraków 1997.
- Будаев Э.В. Сопоставительная политическая метафорология, Нижний Тагил 2011.

Kierunkowe efekty uczenia się

K_W02, K_W05, K_W9
K_U01, K_U02, K_U11
K_K01, K_K02

Wiedza

K_W02, K_W05, K_W9

Student:

- zna terminologię z zakresu lingwistyki politycznej na poziomie zaawansowanym (dyskurs, dyskurs polityczny, komunikowanie polityczne, strategie komunikacyjne, manipulacja, propaganda, perswajacja, agitacja, indoktrynacja itp.) (K_W02);
- ma uporządkowaną, pogłębioną, szczegółową wiedzę z zakresu lingwistyki politycznej (K_W05);
- ma pogłębioną wiedzę o współczesnych dokonaniach, ośrodkach i szkołach badawczych w zakresie językoznawstwa politycznego, szczególnie w Rosji i Polsce (K_W09).

Umiejętności

K_U01, K_U02, K_U11

Student:

- potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i integrować wiedzę z wykorzystaniem różnych źródeł zgodnie ze wskazówkami opiekuna naukowego oraz formułować na tej podstawie krytyczne sądy na temat komunikowania politycznego konkretnego polityka, partii czy państwa (K_U01);
- posiada pogłębione umiejętności badawcze, obejmujące analizę prac innych autorów i wypowiedzi polityków, syntezę różnych idei i poglądów, dobór metod i konstruowanie narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników, pozwalające na oryginalne rozwiązywanie złożonych problemów w zakresie językoznawstwa politycznego, analizy strategii, taktyk, środków oddziaływania na odbiorcę w zakresie publicznej komunikacji na temat polityki (K_U02);
- prezentuje efekty swojej pracy w języku polskim i rosyjskim w przejrzystej, usystematyzowanej i przemyślanej formie z zastosowaniem różnorodnych nowoczesnych metod i technik komunikacyjnych (w tym syntetyczne opracowanie zagadnienia w ramach projektu) (K_U11).

Kompetencje społeczne (postawy)

K_K01, K_K02

Student:

- ma świadomość zakresu swojej wiedzy w obszarze językoznawstwa politycznego oraz powiązania jej z wiedzą z zakresu dyscyplin pokrewnych (K_K01);
- dokonuje oceny swoich umiejętności fachowych z językoznawstwa praktycznego i rozumie potrzebę ciągłego dążenia do rozwoju własnych kompetencji w zakresie ogólnohumanistycznym, jak też kompetencji personalnych i społecznych (K_K02).

Kontakt

zanna.sladkiewicz@ug.edu.pl